

(CD-81) ૧ – વીકારી ચીત્ત છે કુસંગ

વીકારી ચીત્ત છે કુસંગ, જ્યાં માથું થઈ જશે ભારી
જ્યાં વૃત્તિ ચોખ્ખી ને સારી, ત્યાં પ્રવૃત્તિ થશે સારી.

ગુન્હાહીત વૃત્તિનું ગુંચળું, ઊખડતાં મન ને જો, જાણી
'અસર' નીકળે છે તેને જો, અભિપ્રાયો છે અંતરાઈ.

મહીં સાકાર અભિપ્રાયે, ચીટકશે ધૂળ ને પાણી
સ્વછંદે પાડ્યો અંતરાઈ, જ્યાં અટકણ, ગાડી રોકાણી.

સદંતર અવળું ચાલીને કપટ થી છાવરી ભૂલને
નહીં નોંધી ભૂલો ખૂદની, ઊભું છે વીશ્વ અનુકરણે.

ભરેલાં માલ નીકળતાં, વળી જાવું પ્રતિક્રમણે
જો ખટકો કોઈને રહેશે, તો વધશે ભાર-અતિક્રમણે.

નીમીત્તનો દોષ છે જ નહીં, છે નીજ-દોષોની તકરારી
કુદરરત છે અવ્વલ ન્યાયી, દુખ્યું તેની ગુન્હેગારી.

કરે છે પુદગલો કીયા, ઊદય કર્મોને આધારી
ભરેલાં બુદ્ધિનાં આશય, જૂએ છે તે - નીરાકારી.

અનાત્મે થાય છે વધ ઘટ, છે સંયોગો રસાધારી
દળેલું દૈણું પ્રકૃત્તિ, 'હિસાબી' લેણું ઊઘરાણી.

ક્રિયામાં હોય છે 'હેતુ' જ્યાં 'કેકે' ગાંઠ બંધાણી
અનાત્મા - આત્મ સાંમિપ્યે, ખરી 'વસ્તુ' ન વર્તાણી.

જગત આસક્તિનું બંધન, 'અહમ' થી સહી દીધી 'મ્હારી'
ફક્ત પોતાની હાજરીથી, ચલે છે વીશ્વ ઊજાણી

વીયોગી માત્ર સંયોગો, જ્યાં તાંતો ત્યાં જ છે હાની,
પરાયાં માત્ર પરમાણું, "અવસ્થા ન્હોય 'કો મારી'".

જે કંડારે 'અમૂર્તી' ને હો વંદન મૂળ - સ્વરૂપધારી
અહીં સર્વજ્ઞ-કીરપા થી, મળે છે મોક્ષ - અવિકારી.

